

A háborús vészhelyzet Magyarországon

2022 június 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi, itt a Kárpátok lábánál csak összekacsintunk és értjük.

A budapesti belvárosi vendéglátóhelyek, úgy mint éttermek, presszók, cukrászdák és persze nevezetes kocsmák híres kreativitással megáldott vendégei azonnal tudták, hogy az Orbán Viktor miniszterelnök által beterjesztett „háborús vészhelyzet” mit is jelent. Az elsötétítéssel járó bombázások, a 75. életkorukat betöltöttekig terjedő hadkötelezettség és számtalan más variáció öltött testet a spekulációkban. Ilyenkor válik igazsággá az elmúlt korok nyelvvel?inek megállapítása, a magyar nyelv gyilkos, semmilyen más nyelvvel össze nem vethető ereje.

Vagyis jelen esetben a „háborús vészhelyzet” nem lehet más – mondják –, mint a vég kezdete. A felvetés szikrája azonnal gyökeret is ver egyesek képzeletében itthon és határon túl. Talán valamiféle gond lenne a magyar nyelv kifejező erejével? Mert bizony a magyar miniszterelnök kijelentése éppen nem egy végzetre, hanem a kibontakozás lehetőségére útmutatás. Egy normális világ aktív megőrzésének a kezdetét fejezi ki politikai szóhasználatával. Végét jelenti a bizonytalanság és politikai káosz időszakának.

Ebből következően a valós értelmezésben a nemzeti lét biztonságának kiterjesztését artikulálja. Világossá vált ugyanis, hogy a harminc évvel ezelőtt vágyott szövetségi rendszerhez tartozás eszméje és főleg gyakorlata nemcsak kiüresedett, hanem a brüsszeli bürokraták csapdájában kontraproduktívá vált. A magyarországi „háborús vészhelyzet” deklarálása egyenlő a szabad akarat érvényesítésének gyakorlatával.

Amíg a magyar politikai vezetés a szövetségi hűség mentén – NATO, Európai Unió – erőteltette a megoldási javaslatait, megpróbálta elfogadtatni ésszerű elveit a külföldi politikai elitel, elutasítás és „megvesszőzés” volt a jutalma. – Ne épüljön kerítés az Európát elfoglalni akaró invázió megakadályozására – mondták Brüsszelben 2015-ben. A tapasztalatok okán mindezt egy-két évvel később már egyre többen értékelték helytelen döntésnek. Vagy emlékezzünk a Covid-járvány vakcinabeszerzési botrányára, amikor a magyar kormány nem volt hajlandó emberkísérletben részt venni, és széles körben próbált oltóanyagokhoz jutni, nemcsak egy forrásból, ahol ráadásul nem is volt meg az igényelt mennyiség. De adott napjaink történése, hisz ismét szabotázsra minősítették az Orbán-kormány bejelentését, miszerint országunk nem lesz az orosz–ukrán fegyveres konfliktus szereplője, és ebből következően áldozata. – Megint mi ez a rebellió? – kérdezték tőlünk nyugatra a „humánus” lelkes bajnokai, azzal az egyszerű ténnyel sem törődve, hogyha fegyvert küldenek, az biztosan több emberáldozattal fog járni. Mert mindegy, hogy melyik oldalon halnak meg a katonák, azok emberek, akik nem felelősek a felsőbbes döntéseikért.

Ráadásul – ismét a külföld döbbenetére – a magyar kormány kimaradási kényszere a háborúból együtt járt a gáz- és olajembargó visszautasításával is. Mi ez, ha nem egy normális ország önvédelmi akciója? Ennek realizálása viszont már kikényszeríti az operatív lépéseket. Ki kellett hirdetni a szükségállapotot. De nem attól való félelemben, hogy egy orosz átkaroló katonai hadművelet áldozatai lehetünk. Sőt még az sem rémlett fel a miniszterelnök fejében, hogy esetleg éppen az ukránok vonulnak vissza, mondjuk a Dunáig. A védekezés elmélete és gyakorlata itt abban testesült meg, ha saját országunk érdekét akarjuk szem előtt tartani, fel kell készülni minden elképzelhető és elképzelhetetlen támadásra, akár a szövetségeseink irányából is. A washingtoni és brüsszeli szájkaratás bürokraták a korábbi gyakorlatnál is magasabb frekvencián próbálnak majd beavatkozni a szuverén Magyarország biztonsági intézkedéseibe. Nem kizárt, még az is megfordulhat a fejükben, hogy NATO-békefenntartó, angolul beszélő hadtestet küldjenek országunkba a béke és demokrácia „megőrzése” érdekében.

Vagyis bármi megtörténhet. Így nem maradt más választás, mint a megfontolt elrelátást feltételező védekezés átgondolása és életbe léptetése. Amennyiben sikeres lesz az újonnan kinevezett magyar kormány törekvése, és kimunkálja a vészhelyzeti protokollt, jöhet a megvalósítási szakasz. Egy ideális, a szövetségesektől védett, de azokkal korrekt viszonyban lévő Magyarország azt jelenti, nem kell bestokizni – fordítás: felvásárolni – vécépapírgöngyölegek mérhetetlen mennyiségét, ahogy a liszt, a só, a cukor és az egyéb élelmiszer is maradhat a kereskedők nyakán. Nagyszülőnk, főként nagypapák nyári szünetben nem kényszerülnek páncélsisakkal a fejükön játszótérre vinni unokáikat. A családok megtakarított pénzeit nem kell az egekbe szökő energia- és benzinárakra költeni, hanem mehetnek nyaralni, már ha mernek elmenni a Balatonra az ottani árviszonyok miatt. Kilencszáz forint egy lángos! A lángos, ami maximum háromszáz forint volt, és jó lenne, ha mindig annyi is maradna a jóléti állam dicsőségére. A spórolósabbak menjenek hát a közelebbi tengerpartokra, miközben vigyázat, mert ott nincs háborús vészhelyzet bevezetve, jóllehet időnként úgy érzi magát az ember, mintha lenne.

Ismét furcsa érzés magyarnak lenni szélesebb és tágabb környezetünkben. Érdekes szemantikai kihívás találkozni a politikai élet ügyes, de kényszeres megoldásával. Amit gondolunk, nem mondhatjuk, mert a külföldi szövetségeseink nehezményezik. Úgy kell tehát fogalmazni, hogy a nemzetközi narratíva befogadja, de ne legyen

képes helyén kezelni, hisz annak értelmezése is nehézség elé állítja. Eközben mi, itt a Kárpátok lábánál csak összekacsintunk és értjük. Másokkal együtt én is többször idéztem a középkori börtön falára írt mondást: „Barátainktól védj meg, Istenem, ellenségeimtől megvédem magam”. A XXI. században sajnos módosult ez a frázis. A Jóisten mellett saját magunknak is erőt kell tenni, hogy politikai barátainktól megvédjük magunkat. Szép, modern, felvilágosult korunkban eljött az ideje a visszazámlálásnak, a fegyveres konfliktusok kiiktatásának. Egyszerűen azért, mert látható módon a ma háborúit nem fegyverrel, hanem szavakkal, befolyásolásra alkalmas szólamokkal vívják. Aki ezt először ismeri fel, képes elindulni a helyes megoldás felé. Mi elindultunk...

Földi László

A szerző titkosszolgálati szakértő, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló